

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

XV. De rescriptis & eorum interpretationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

& appellatione postposita in aliquo facias monasterio districti ordinis ad agendam pœnitentiam arctè recludi. Prænotatum autem G. Episcopum, si præmissis veritas suffragatur, in suo loco & dignitate sublato contradictionis & appellationis obstaculo restituas & facias in episcopatu suo pacificè permanere, illos ecclesiastica districtione compescens qui se tibi duxerint temeritate qualibet opponendos.

DECRETVM EIVSDEM IN CONSTITUTIONE Lateranensis Palatii promulgatum.

Cap. Ad falsariorum de falsar. in tertia collecta.

AD falsariorum malitiam confutandam jam alia vice recolimus apostolicas litteras destinasse, in quibus falsitatis modos, ne quis se posset per ignorantiam excusare, meminimus plenius distinxisse. Quia verò nonnunquam evenit ut falsas litteras exhibentes, postquam super his fuerint redarguti, ad excusationem suam dicant se hujusmodi litteras per alios impetrasse, de communi fratrum nostrorum consilio duximus statuendum ut qui litteris nostris uti voluerint, eas prius examinent diligenter, quoniam si falsis litteris usos se dixerint ignoranter, eorum sera pœnitentia evitare nequibit pœnas inferius denotatas. Nos enim omnes falsarios, qui per se vel per alios vitium falsitatis exercent, cum fautoribus & defensoribus suis anathematis vinculis decrevimus innodatos, statuentes ut Clerici qui falsarij fuerint deprehensi, per ecclesiasticum judicem degradati seculari potestati tradantur secundum constitutiones canonicas puniendi, per quam & laici qui fuerint de falsitate convicti legitime puniantur. Qui verò sub nomine nostro litteris falsis utuntur, si Clerici fuerint, officii & beneficii ecclesiasticis spoliuntur; si laici, tandiu maneat excommunicationi subjecti donec satisficiant competenter; ita tamen ut in istis & in illis malitia gravius quam negligentia puniatur. Quod & de his qui falsas impetrant litteras statuimus observandum.

TITULUS XV.

De rescriptis & eorū interpretationibus.

Idem universis Archiepiscopis & Episcopis & alijs Ecclesiarum Prelatis.

Lib. 1. epist. 83.

NE promotionis nostræ primitias Domino negaremus, qui ei univër-

opera nostra consecrare tenemur, statim post electionem nostram tam pauperum quam aliorum apud sedem apostolicam existentium petitionibus intendere cœpimus & eorum negotia promovere; ne sitio tanto tempore vacaremus, corpus & animus ex otiositate torperent. Verum quoniam insolitum fuit hæctenus ut sub dimidia bulla ad tot & tam remotas provincias litteræ apostolicæ mitterentur, & ex hoc litteræ ipsæ diutiùs quam vellemus possent ex alicujus dubitatione suspendi, ut quorum interest parcamus laboribus & expensis, univèrsas litteras quæ ab electionis nostræ die usque ad solemnitatem consecrationis sub bulla dimidia emanarunt, parem cum illis firmitatem obtinere decernimus quæ in bulla integra diriguntur.

IDEM MEDIOLANENSI Archiepiscopo.

CUM adeo scripta sedis apostolicæ moderemur ut ex certa scientia nihil in eis faciamus apponi quod de jure debeat reprehendi, miramur non modicum & movemur quòd quotiens ad te vel ad aliquos tibi subjectos nostras litteras destinamus, te super eis mirari rescribis, ac si mandarem aliquid inhonestum. Ideoque mandamus quatinus cum ad te vel ad tuos litteræ apostolicæ diriguntur, earum tenorem diligenter attendas, & quod mandatur in eis, dum tamen nec per suppressionem veritatis aut expressionem falsitatis obtentæ fuerint, facias effectui mancipari.

IDEM ELECTO, DECANO, & Magistro N. de Levencies Canonico Cameracensi.

CAUSAM quæ inter Præmonstratensem & Pruniensem Ecclesias super possessionibus de Anapia vertitur discretionem vestræ commississe meminimus sine canonico terminandam. Sed quia in litteris illis animadvertimus fuisse insertum quòd si alterutra partium legitime citata præsentiam vestram adire vel iudicio parere contemneret, vos nihilominus præsentis partis probationes recipere & quantum de jure possitis in causâ cognitione ac decisione procedere minimè tardaretis, Nos volentes ut clausula illa, *quantum de jure poteritis*, quæ antequam de probationum receptione mentio fieret fuerat inferenda, clausulam illam de pro-

bationum receptione præcedat, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus ipsam intelligentes ibidem, in eadem causa juxta tenorem litterarum nostrarum procedere non tarderis, attentè proviso ut si occasione clausulæ memoratæ aliquid constiterit in alterutrius partis præjudicium attentatum, id viribus decrevimus cariturum.

IDEM CLVNIENSI EPISCOPO.

Um M. Ferrariensis Canonici &c. *Et infra:* Cùm in constitutione prædicta & confirmatione sedis apostolica vel fuerit vel esse debuerit, sicut consuevit, expressum, nisi in tantum excreverint Ecclesie facultates quòd pluribus possint sufficere competenter, & cùm idem Canonici in derogationem suæ constitutionis ad vacaturas præbendas quatuor receperint ultra numerum constitutum, antiquis Canonici præbendas cum integritate percipientibus consuetas, superexcrecentes redditus prædictis Canonici appellatione remota facias assignari, ita tamen quod si ex eis pares cum aliis potuerint fortiri præbendas, quod super fuerit in communes Canonicorum usus, sive ut priùs statuerant, sive aliter prout melius videbitur convertatur, revocatis in irritum omnibus quæcumque ab alterutra partium in præjudicium alterius post motam quæstionem coram Episcopo Ferrariensi circa præbendas vel possessiones fuerint innovata.

TITULUS XVI.

De Abrenuntiatione.

Idem Suffredo Augustensi Præposito.

Ex ore sedentis in throno &c. *Et infra:* Quia B. de præpositura ipsa non fuit aliquatenus investitus, et si mandatum fuerit ut de eadem investiretur, de qua etiam si investitus fuisset, per hoc quòd A. reverentiam exhibuit quæ debetur Præposito, juri suo renuntiasse videtur; nos attendentes sibi de jure non potuisse competere ut per appellationem ob id interpositam communem ordinationem Ecclesie impediret, intelligentes etiam te à majori parte tam dignitate quàm numero eorum quos jus eligendi constabat habere electum fuisse canonicè in Præpositum, electionem tuam auctoritate apostolica confirmamus.

IDEM ABBATI ET CONVENTUI de Pigavia.

Um bonæ memoriæ Ce. Papæ &c. *Et infra:* Cum judices delegati partes ad suam præsentiam auctoritate apostolica evocassent, memoratus Episcopus Meriburgensis delegatos ipsos suspectos sibi proposuit, & causas suspicionis multiplices assignavit. Consequenter etiam eorum volens judicium declinare, sedem apostolicam appellavit. Sed reversus postmodum, coram eisdem sacramentum calumnie præstitit, testes produxit, petitis dilationibus & obtentis. Ipsi ergo judices procedentes in causa, auditis utriusque partis rationibus & plenius intellectis, gesta omnia sigillorum suorum unanimine roborata ad sedem apostolicam destinarunt, terminum partibus imponentes quo recepturæ sententiam apostolico se conspectui personaliter præsentarent; ad quem tu personaliter accedens, Episcopus pro se misit dilectos filios H. & B. responsales, qui gesta quæ delegati transmiserant nec publicari debere dicebant nec fidem eis penitus adhibendam, cùm & à suspectis iudicibus & post appellationem legitimè interpositam recepta fuerint & descripta, parte tua contrarium postulante. Quia verò memoratus Episcopus, eò quòd juramentum præstitit de calumnia, & à delegatis inducias postulavit, & testes coram eis produxit, appellationi renuntiasse videtur, & eorum examini consensisse, nos habito fratrum consilio in præmissa incidenti quæstione interlocuti fuimus quòd deberent quæ coram prædictis iudicibus gesta fuerant publicari, ut secundùm tenorem ipsorum nostra tandem sententia formaretur. *Et infra:* Quia tam per confessiones quàm per attestaciones constitit quòd fide hinc inde data compromissum est in arbitrium Archiepiscopi memorati Magdeburgensis, nos de consilio fratrum nostrorum ipsum arbitrium decrevimus observandum, illis duntaxat exceptis capitulis quæ contra libertatem ipsius monasterij & duarum Capellarum ejusdem in arbitrio sunt expressa; cùm et si sponte volueris, de jure tamen nequiveris sine licentia Romani Pontificis renuntiare privilegio vel indulgentiis libertatis quæ monasterium illud indicant ad jus & proprietatem Romanæ Ecclesie pertinere, præsertim cùm in ultimæ commissionis

Lib. 1. epist. 117. 118. Cap. Cùm tempore. De arbitris.

Lib. 1. epist. 58.

Lib. 1. epist. 190. Cap. Ex ore. De his quæ fi. amaj. par. Cap. pauli.